

LBRIS

We know
books

ANNA ZAIRES

SERIA *Twist Me* #2

SUPUȘĂ

DORINȚELOR TALE

BOOKZONE
BUCUREȘTI, 2022

JULIAN

Sunt zile când nevoia de a ucide, de a răni este prea puternică pentru a o putea nega. Zile când vălul subțire al civilizației amenință să alunece sub cea mai mică provocare, descoperind monstrul dinăuntru.

Astăzi nu este una din acele zile.

Astăzi ea este cu mine.

Suntem în mașină, în drum spre aeroport. Stă lipită de mine, brațele ei subțiri sunt înfășurate în jurul meu și are fața îngropată în scobitura gâtului meu.

Îi țin capul rezemat cu o mână și îi mângâi părul negru, încântat de textura lui mătăsoasă. Acum este lung, îi ajunge până la talia îngustă. Nu s-a mai tuns de un an și 7 luni.

Nu s-a mai tuns de când am răpit-o prima oară.

Inspir adânc parfumul ei – ușor și floral, delicios de feminin. Este o combinație de șampon și chimia unică a corpului ei, și îmi face poftă. Vreau să o dezbrac complet și să urmăresc acel parfum peste tot, să explorez fiecare curbă și cută a corpului ei.

Penisul îmi zvâcnește și îmi aduc aminte că tocmai i-am tras-o. Totuși, asta nu contează. Dorința mea pentru ea este constantă. Mă deranja înainte această

poftă obsesivă, dar acum m-am obișnuit cu ea. Mi-am acceptat nebunia.

Ea pare calmă, mulțumită. Îmi place asta. Îmi place să o simt cuibărită în mine, toată moale și încrezătoare. Îmi cunoaște adevărata fire, și totuși se simte în siguranță cu mine. Am educat-o să se simtă așa.

Am făcut-o să mă iubească.

După câteva minute, se răsucește în brațele mele, ridicând capul ca să mă privească.

— Unde mergem? mă întreabă clipind și genele ei negre, lungi se mișcă ușor în sus și în jos ca un evantai.

Are genul de ochi care pot îngenunchea un bărbat – calzi, întunecați, care mă trimit cu gândul la cearșafuri șifonate și trupuri goale.

Mă chinui să rămân atent. Acești ochi îmi fac praf concentrarea ca nimic altceva pe lume.

— Mergem la casa mea din Columbia, îi răspund la întrebare. Locul unde am crescut.

Nu am mai fost acolo de ani de zile – de când părinții mei au fost uciși. Totuși, reședința tatălui meu este o fortăreață, și asta este exact ce avem nevoie acum. În ultimele săptămâni, am introdus măsuri de securitate suplimentare, făcând locul practic impenetrabil. Nimeni nu o va mai lua pe Nora de lângă mine vreodată. M-am asigurat de asta.

— O să fi și tu acolo cu mine?

Aud nota de speranță din vocea ei, dau din cap aprobator și zâmbesc.

— Da, dulceața mea, o să fiu acolo.

Acum, că o am înapoi, dorința obsesivă de a o ține aproape este prea puternică pentru a o putea nega. Insula a fost cândva locul cel mai sigur din lume pentru ea, dar acum nu mai este așa. Acum ei știu de existența

ei – și ei știu că ea este punctul meu slab. Am nevoie ca ea să fie lângă mine, unde o pot proteja.

Își linge buzele și ochii mei urmăresc drumul limbii ei roz, delicate. Vreau să-mi înfășor părul ei des în jurul pumnului și să-i forțez capul în jos între picioarele mele, dar rezist impulsului. O să avem timp pentru asta mai târziu, când o să fim într-un loc mai sigur – și mai puțin public.

— Le trimiți părinților mei încă un milion de dolari?

Ochii ei sunt mari și sinceri când se uită la mine, dar simt schimbarea subtilă din vocea sa. Mă testează, testează limitele acestei noi etape din relația noastră.

Zâmbetul meu se lărgeste și mă întind să îi aranjez șuvița de păr după ureche.

— Vrei să li-i trimit, dulceața mea?

Se uită fix la mine, fără să clipească.

— Nu neapărat, spune încet. Aș prefera să le dau un telefon..

O privesc insistent.

— În regulă. Poți să-i suni de îndată ce ajungem.

Face ochii mari, văd că am surprins-o. Se aștepta să o țin captivă din nou, ruptă de lumea exterioară. Ceea ce nu își dă seama ea este că nu mai e nevoie de așa ceva acum.

Am reușit în ce îmi propusesem să fac.

Am făcut-o să fie complet a mea.

— În regulă, spune ea încet. Așa o să fac.

Se uită la mine de parcă nu mă poate descifra, de parcă sunt un animal exotic, pe care nu l-a mai văzut până acum. Se uită adesea la mine în felul ăsta, cu un amestec de prudență și fascinație. E atrasă de mine, a

fost atrasă de mine încă de la început. Totuși, îi este încă oarecum frică de mine.

Prădătorului din mine îi place asta. Frica ei, rezistența ei adaugă o anumită tensiune întregii relații. E mult mai bine să o posed așa, să o țin strâns în brațe în fiecare noapte.

— Povestește-mi de casa ta, șoptesc eu, punându-i capul pe umărul meu.

Dându-i părul pe spate cu mâna, mă uit în jos spre fața ei întoarsă spre mine. Ce ai făcut toate lunile astea?

Buzele ei moi se arcuiesc într-un zâmbet ironic.

— Adică în afară de faptul că ți-am dus dorul?

O senzație de căldură îmi cuprinde pieptul. Nu vreau să recunosc acest lucru. Nu vreau să aibă importanță. Vreau ca ea să mă iubească pentru că am o obsesie bolnavă de a o deține total, nu pentru că aș simți ceva la rândul meu.

— Da, în afară de asta, spun eu încet, gândindu-mă la multele feluri în care am să i-o trag când o să fim din nou singuri.

— Ei bine, m-am întâlnit cu unii dintre prietenii mei, începe ea și eu ascult cum îmi prezintă în linii generale viața ei din ultimele patru luni.

Deja știu o mare parte din toate astea, deoarece Lucas a preluat inițiativa de a pune pe cineva să o urmărească discret cât timp am fost în comă. De îndată ce m-am trezit, el mi-a dat un raport complet, inclusiv despre activitățile zilnice ale Norei.

Îi rămân dator pentru asta, fiindcă mi-a salvat viața. În ultimii ani, Lucas Kent a devenit o parte inestimabilă a organizației mele. Puțini alții ar avea curajul să facă așa ceva. Deși nu știa adevărul complet despre Nora,

a fost suficient de inteligent să înțeleagă că ea înseamnă ceva pentru mine și să ia măsuri ca să o protejeze.

Evident, singurul lucru pe care nu l-a făcut a fost să-i restricționeze în vreun fel activitățile zilnice.

— Deci te-ai văzut cu el? întreb așa relaxat, ridicând mâna ca să mă joc cu lobul urechii ei. Cu Jake adică...

Corpul ei se preface în stană de piatră în mâinile mele. Simt tensiunea rigidă din fiecare mușchi.

— Ne-am întâlnit scurt, după cina cu prietena mea Leah, spune ea plat, uitându-se la mine. Am băut o cafea, toți trei, și atunci a fost singura dată când l-am văzut.

Mă uit insistent la ea timp de o secundă, apoi dau din cap satisfăcut. Nu m-a mințit. Rapoartele menționaseră incidentul. Când am citit prima dată, am vrut să-lucid pe băiatul ăla cu mâna mea.

Încă vreau asta, dacă se mai apropie vreodată de Nora.

Gândul că un alt bărbat e lângă ea mă umple de o furie nebună. Conform rapoartelor, ea nu a ieșit la întâlniri în timpul cât am fost separați, cu o excepție notabilă.

— Și cu avocatul ăla ce-a fost? întreb cu blândețe, făcând tot posibilul să-mi stăpânesc furia care fierbe în mine. V-ați simțit bine voi doi împreună? Se albește la față, lucru ce se vede sub nota aurie a pielii ei.

— Nu a fost nimic cu el, spune ea și îi aud teama din glas. Am ieșit în seara aia pentru că-mi era dor de tine, pentru că mă săturasem să fiu singură, dar nu s-a întâmplat nimic. Am băut câteva pahare, dar n-am putut merge până la capăt.

— Nu?

Îmi cam pierd furia. O pot citi destul de bine ca să-mi dau seama când minte, dar acum spune adevărul.

Totuși, îmi notez în minte să investighez asta mai departe. Dacă a atins-o în orice fel, avocatul ăla o să plătească.

Ea se uită la mine și simt cum se relaxează. Îmi simte stările ca nimeni altcineva. E ca și cum e acordată cu mine cumva. Așa a fost cu ea încă de la început. Spre deosebire de cele mai multe femei, ea a putut să mă simtă pe mine cel adevărat.

— Nu.

Gura i se încleștează.

— Nu l-am putut lăsa să mă atingă. Sunt prea sătulă acum de futut ca să mai pot fi cu un om normal.

Ridic din sprâncene, amuzat, deși nu vreau. Nu mai este fetița speriată pe care am adus-o pe insulă. Undeva pe drum, dulceața mea a căpătat gheare ascuțite și a început să învețe cum să le folosească.

— Foarte bine.

Îmi trec în joacă degetele peste obrazul ei, apoi îmi aplec capul ca să-i inspir parfumul dulce.

— Nimeni n-are voie să te atingă, iubito. Nimeni în afară de mine.

Ea nu răspunde, doar continuă să se uite la mine. Nu trebuie să spună nimic altceva. Ne înțelegem perfect. Știu că o să ucid orice bărbat care pune chiar și un deget pe ea și știe și ea treaba asta.

E ciudat, dar niciodată nu m-am simțit atât de posesiv cu o femeie. E un teritoriu nou pentru mine. Înainte de Nora, femeile se amestecau unele cu altele în mintea mea. Erau doar niște ființe drăguțe, delicate, care treceau prin viața mea. Veneau spre mine de bunăvoie, dorind să le-o trag, să le rănesc, iar eu mă complăceam, satisfăcându-mi nevoile fizice în acest proces.

Primei femei i-am tras-o când aveam 14 ani, la scurt timp după moartea Mariei. Era una dintre curvele